

שלמה המלך והנשר הגדול

פתח ואמר את הפסוק מתוך התורה הקדושה בספר דברים: כְּנֹשֶׁר יַעִיר קִינּוֹ עַל גְּזוּלָיו יִרְזֹף יִפְרוֹשׂ כְּנָפָיו יִקְזֹזְזוּ יִשְׁאָהוּ עַל אֲבֵרְתוֹ. אין בעולם מי שהוא ברחמים על בניו כנשר, כמו שכתב שלמה המלך בספר משלי: "ויאכלוה בני נשר", שהוא רחמן על בניו. ומתוך שעכשיו זמן הרחמים, בא נשר זה וסבב עלינו, בשעה זו הוא רחמים לכל אלו בני חוליים, וזה אמר דוד המלך בספר תהילים: "ה' בוקר תשמע קולי", וזה בוקר של אברהם והתעוררות שלו. בינתיים סבב הנשר ועבר לפניו. אמר רבי פינחס: נשר נשר, מה אתה אצלנו, אם בשליחות אדונך באת? הרי אנחנו כאן.

אם מפני דבר אחר באת? הרי אנחנו כאן מזומנים. התרומם הנשר למעלה וכוסה מהם והם ישבו. אמר רבי חייא: זה של שלמה המלך קטן הוא, ששנינו נשר גדול היה בא אצל שלמה המלך בכל יום ויום, והיה שלמה המלך היה רוכב על כנפיו, ומוביל אותו ארבע מאות פרסאות (1,600 ק"מ) בשעה אחת, ולאן הוביל אותו? לתרמו"ד שנמצא במדבר הרים. ומקום אחר הוא אצל הרי החושך שנקרא תרמוד במדבר. ואין הוא מקום התרומדאים, אלא תרמוד שהיא במדבר בהרים, ושם נאספים כל רוחות וצדדים אחרים, ואותו נשר היה טס לשם בשעה אחת. כיון שעמד על אותו מקום הגביה הנשר, ושלמה כתב פתקה והשליך שם וניצל מאלו רוחות, והנשר היה מסתכל תוך חושך ההרים למקום ששם עז"א ועזא"ל (שדים רעים) שהם שם אסורים בשלשלאות של ברזל נעוצים תוך תהומות, ואין יכולת לבין אדם בעולם להיכנס שם ואפילו עופות השמים, זולת בלעם. וכיון שהנשר הסתכל תוך הוחשך הגדול, הנמיך למטה ולקח את שלמה המלך תחת כנפו השמאלית וכיסה אותו, ועמד על אלו השלשלאות והלך והתקרב אצלם.

ושלמה אז הוציא טבעת שחקוק עליה שם קדוש, ונתן בפי הנשר, ומיד הם היו אומרים כל מה שרצה שלמה המלך, ומשם היה יודע שלמה חוכמה עליונה, וזה מה שכתוב בספר מלכים א': "ויבן שלמה את גזר ואת בית חורון תחתון", את תרמו"ד במדבר בארץ. וכי בנין היה עושה בארץ, אלא מהו ויבן? הסתכל בחוכמה וידע אותו מקום לדעת בו חוכמה עליונה, כמו שכתוב בספר נחמיה: "ויקראו בספר בתורת האלוקים מפורש ושום שכל ויבינו מקרא". בעוד שהיו יושבים, הרי הנשר בא אצלם, ושושנה אחת בפיו וזרק לפניו והלך לו, ראו ושמחו. אמר רבי פינחס: ולא אמרתי לכם שנשר זה בשליחות אדונו הולך ובא. שושנה זו היא שושן עדות שאני אומר, והקדוש ברוך הוא שלח אותו אצלנו.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

קרובים למלך עליון

אמר רבי אבא: נזכרתי דבר אחד ששמעתי מהמאור הקדוש, ששמע משמו של רבי אליעזר. יום אחד בא לפניו חכם אחד גוי, אמר לו, זהו זקן, שלוש שאלות אני רוצה לשאול ממך, אתם שאמרתם שייבנה לכם בית המקדש אחר, והרי אין לבנות שתי פעמים בית ראשון ובית שני, בית שלישי לא תמצא בתורה, והרי מה שהיה לו לבנות כבר נבנה, ולעולם אין בו יותר. שהרי שני בתי ישראל קרא להם הפסוק מתוך הנביא חגי: "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון".

ועוד, שאתם אומרים שאתם קרובים למלך עליון יותר מכל שאר העמים. מי שמתקרב למלך הוא שמח יותר תמיד, בלי צער בלי יראה ובלא דוחק, והרי אתם בצער ובדוחק וביגון תמיד יותר מכל בני העולם, ואנחנו לא מתקרב לנו צער ודוחק ויגון כלל. כי אנחנו קרובים למלך עליון, ואתם רחוקים ממנו, ועל כן יש לכם צער ודוחק אבל ויגון, מה שאין לנו. ועוד, שאתם לא אוכלים נבלה וטרפה, וזאת בכדי שתהיו בריאים והגוף שלכם יהיה בבריאות.

אנחנו אוכלים כל מה שאנו רוצים, ואנחנו חזקים בכוח ובבריאות וכל האיברים שלנו בקיומם, ואתם שלא אוכלים, חלשים כולכם בחוליים רעים ובשבר יותר מכל שאר העמים, עם ששונא אתכם אלוקיכם בכל. זקן זקן, אל תאמר לי כלום, שלא אשמעך ולא אקבל ממך, הרים עיניו רבי אליעזר והשגח בו ונעשה גל עצמות.

כיון שנח רוגזו, החזיר ראשו, ובכה ואמר: ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. כמה חזק כוח השם הקדוש, חזק בכל הארץ, ומה חביבים דברי התורה, שאין לך דבר קטן שלא תמצא אותו בתורה, ואין דבר קטן שבא בתורה שלא יצא מפי הקדוש ברוך הוא. דברים אלו ששאל אותו רשע אני שאלתי יום אחד את אליהו, ואמר: שהרי בישיבת הרקיע נסדרו לפני הקדוש ברוך הוא, וכך הוא.

שכאשר יצאו ממצרים, רצה הקדוש ברוך הוא, לעשות אותם בארץ, כמלאכים קדושים למעלה ורצה לבנות להם בית קדוש, ולהוריד אותו מתוך רקיעים, ולנטוע את ישראל נטיעה קדושה, כמו הדיוקן למעלה. וזה שכתוב בתורה הקדושה:

"הזהר הקדוש"

"תביאמו ותטעמו".

ברכה לשערי רפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

"בריאת האדם"

כיון ששלושת אומנים אלו השלימו מעשיהם. אמר להם הקדוש ברוך הוא אומנות אחת יש לי לעשות והוא אדם, התחברו כאחד ואני עימכם נעשה אדם. הגוף שלכם, ואני אהיה שותף עימכם ונעשה בן אדם. כמו שבהתחלה היה בשותפות, כך גם אחר כך. אבא שבו עושה מעשה שמים ומעשה המים, והאישה שהיא אומן שלישי כמו הארץ, והקדוש ברוך הוא שמשותף איתם, ועל סוד זה כתוב: "בעושי". ואף על פי שאבא ואימא פרשו מזה העולם, שמחה בכל השותפות היא, ששנינו בשעה שאדם משתף את הקדוש ברוך הוא לשמחה שלו, הקדוש ברוך הוא בא לגן עדן ועוקר משם אביו ואמו שהם שותפים איתו, ומביא אותם עימו לאותה שמחה, וכולם מזומנים שם ובני אדם לא יודעים. אבל בצרת האדם, הקדוש ברוך הוא מזומן אצלו בלבדו, ולא מודיע לאביו ולאמו, וזה הוא שכתב דוד המלך בספר תהילים: "בצר לי אקרא ה' ואל אלוקי אשווע ישמע מהיכלו קולי ושוועתי לפניו תבוא באוזניו".

"הזהר הקדוש"

מאתיים שבעים אלף עולמות

מיהו היכלו? זה היכל עליון פנימי ששם מתקדש הכול. שם מקדשים את מי שראוי להתקדש. איך מקדשים אותו באותו היכל? בראשונה נפתחים שערים, ומפתח אחד סתום נתקן ופותח שער אחד לצד דרום, אז נכנס הכהן הגדול באותו פתח ונחגר באבנטו ותיקונו ומתעטר בעטרת קדושה, ולובש חושן ואפוד ומעיל של שבעים פעמונים ורימונים, שהם פעמון זהב ורימון, וציץ נזר הקודש על מצחו שנקרא ציץ נזר הקדוש, ומקשט בארבעה בגדי זהב ובארבעה בגדי לבן, ועל אותו ציץ ארבעים ושתיים אותיות לטהרות בו ונוצצות עליו, ומאיר כל אותו היכל באורות עליונים.

מסתובב אותו מפתח ופותח צד אחר שבצד צפון, אז נכנס לוי המעשר של יעקב שהפריש להקדוש ברוך הוא, וכינור של עשר נימים עימו ומתעטר בעטרותיו, ואז מסתובב המפתח, ופותח באותו היכל שער אחד, אותו שער שעומד באמצע, עמוד שלצד מזרח נכנס ומתעטר בשבעים עטרות, ומתעטר בארבע אותיות שהן שתיים עשרה, ומתעטר בחקיקות של מאתיים ושבעים אלף עולמות, ומתעטר בעטרות, של סוף העולם עד סוף העולם, בכמה לבושי כבוד ובכמה עטרות קדושות. מסתובב אותו מפתח ופותח לו כל שערים גנוזים וכל שערי קדושות טמונים, ומתקדש בהם ועומד שם כמלך.

מתברך בכמה ברכות ומתעטר בכמה עטרות, ואז יוצאים כולם בחיבור אחד מעוטרים בעטרתם כמו שראוי. כיון שיוצאים מתעורר לו בקישוטיו.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

פינחס = 208 - יצחק = 208

בוא וראה, פינחס עמד לפני הדין החזק של יצחק וסתם פירצה, משום כך משלים לגבי פינחס סוד של יצחק, עמד בפני הפירצה, שכתוב בספר תהילים: "ויעמוד פינחס ויפלל", עמד בפרצה לפני הדין של יצחק כדי להגן עליהם של ישראל. ואם תאמר, הרי החשבון לא תלוי אלא בעיניים שלה, וכאן החשבון למעלה ביצחק, אלא ודאי כך הוא, מפני שיצחק תלוי ומשתמש באותו מקום של אותה עיניים, ששם דנים דיני כל עולם, שהרי עיניים שלה הן שבעים קתדרות מקום דיני העולם, ונקראים "סנהדרין", ועל כן הכל אחד, וזאת מפני שיצחק והם ביחד הולכים והכול טוב.

פינחס זה 208 ויצחק זה 208.. ועמד פינחס ודן דין והתלבש בגבורה חזקה שהיא שמאל, ומשום כך זכה לימין, וכאן נכלל שמאל בימין. "השיב את חמתי", מהו השיב את חמתי? אלא הם שלושה ממוני הגיהנום משחית, אף וחימה אחד על שפיכות דמים, אחד על גילוי עריות, ואחד על עבודה זרה.

מפני שראה אותה חמה שהייתה מתפשטת ונמשכת מצד יצחק, מה עשה? התלבש הוא ביצחק ואחז באותה חימה, כמי שאוחז בחברו ומשיב אותו לאחור. ואז דן דין ועשה דין. שכל בועל ארמית קנאים פוגעים בו. ועשה דין, שכתוב וידקור את שניהם, ועל כן כמו שכתוב בספר איכה: "השיב את חמתי".

ועוד כתוב בספר איכה: "השיב אחור ימינו מפני אויב", מה להלן לאחור כאן גם לאחור, ועל כן יו"ד של פינחס כאן יו"ד של יצחק. והכול הוא מעל בני ישראל, שכאשר ראה אותה חמה, ראה אותה שהייתה יורדת על ראשי ישראל. מה הטעם? מפני שכאשר קינא בליבו פינחס התלבש ביצחק, והתעלה להיות בחשבון 208, וכך עולה שמו ר"ח, וכך עולה יצחק. כיון שראה לאות מ' טסה ברקיע, חטף אותה וחיבר אותה איתו ונעשה רמ"ח וזה מה שכתוב בספר התורה: "ויקח רמוז בידו".

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

מי היה פינחס

רבי שמעון היה יושב ועמל בפרשה זו. בא לפניו רבי אלעזר בנו ואמר לו: נדב ואביהוא מה מעשיהם בפינחס? אם לא היה פינחס בעולם כאשר הם מתו, ואחר כך הוא בא לעולם להשלים את מקומם של נדב ואביהוא, אבל פינחס בעולם היה, ונשמתו בו ובקיום היא עומדת. אמר לו אביו רבי שמעון: בני, סוד עליון כאן, וכך הוא שבשעה הסתלקו מן העולם נדב ואביהוא לא היו מסתתרים תחת כנפי הסלע הקדוש. מה הטעם? שכתוב בתורה: "ובנים לא היו להם" לנדב ואביהוא, שמיעטו את דיוקן המלך, שהרי הם היו ראויים לשמש בכהונה גדולה. בשעה שקינא פינחס על ברית קודש, ונכנס בתוך כמה אוכלוסים, והעלה את הנואפים על רומח לעיני כל ישראל, כאשר ראה שבט שמעון, בכמה אוכלוסים שבאו אצלו, פרחה נשמתו ממנו, ושתי נשמות שהיו ערומות בלי מקום, התקרבו בה ונכללו כאחד, וחזרה נשמתו כלולה רוח שנכלל בשני רוחות, והתחזקו בו, אז הרוויח מקומם להיות כהן גדול מה שלא היה ראוי מלפני זה.

הזהר הקדוש

סודות הציצית בתכלת

מה טעם אנו מטילים תכלת בציצית, ומה טעם שלושים ושתיים. משל למה הדבר דומה, למלך ובתו שהיו להם עבדים, ביקשו ללכת מרחוק, פחדו מן אימת המלך, נתן להם המלך סימנו, פחדו מן הבת ונתנה להם סימן. אמרו מעתה בשני סימנים כמו שאמר דוד המלך בספר תהילים: "ה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך". ומה היא ארץ שנחצבו ממנה שמים והיא כסאו של הקדוש ברוך הוא, והיא אבן יקרה, והיא ים החוכמה, וכנגדה תכלת בטלית ציצית. שאמר רבי מאיר מה נשתנתה תכלת מכל מיני צבעים, מפני שתכלת דומה לים, והים דומה לרקיע, והרקיע דומה לכסא הכבוד, וזה כמו שכתוב בספר שמות בפרשת משפטים: "ויראו את אלוקי ישראל ותזות רגליו כמעשה ליבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר". ועוד אמר הנביא יחזקאל: "ומעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה".

הזהר הקדוש

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה

פינת הצדיק

השבוע: "רבי אלעזר בן עזריה"

אחד הבחירה נפלה אז על רבי אלעזר בן עזריה, חכם צעיר בן 18 בלבד. הוא בלט כבר כלמדן מעבר לשנותיו. ובנוסף לחוכמתו הגדולה ומידותיו הטובות נוקפה גם לזכותו מעלת אילן יוחסין קדוש, כי היה כהן ודור עשירי ללא אחר מאשר עזרא הסופר. הוא היה גם מחונן בעושר, אשר היה נחוץ לנשיא שנאלץ תכופות לשאת ולתת עם הרומאים. התופעה של העלאת אדם כה צעיר למשרת גבוהה דורשת מספר הסברים, מאחר והיה זה צעד חסר תקדים וידוע כנוהג שאינו מקובל אצל חז"ל. סביר להניח כי חז"ל הבינו כי הסרת רבן גמליאל ממשרתו הנה מעשה קצר מועד, מאחר ובני העם יראי ה' יתחרטו במהרה וישיבו לראשם את כתר בית הלל ובית דוד. בחוכמתם מרחיקת הראות הבינו כי את הנשיא רבי אלעזר בן עזריה אי אפשר לסלק לחלוטין ממשרתו כאשר הוא יושב על כנו של רבן גמליאל, והוא יישאר לכהן כנשיא משני, והם צפו כי ייווצר על ידי כך מצב בלתי נסבל, אלא אם כן הנשיא המשני יהיה כה צעיר עד כי הורדתו בדרגה לא תכאיב וכהונתו לא תהווה שום יריבות. כאשר נבחר רבי אלעזר בן עזריה כנשיא החדש, המשיך רבן גמליאל לבוא לדיונים, ונטל חלק פעיל בכל הדיונים. וחשת הזקנים של "לוד" היו: רבן גמליאל, רבי יהושע, רבי אלעזר בן עזריה, רבי טרפון ורבי עקיבא. ועוד כאשר רבי יהודה הנשיא היה נער היה רבי אלעזר בן 95 ונפטר כפליט נרדף.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

השבוע: "יופי הבריא"

הידיעה שה"חזון איש" זצ"ל בספרו על אמונה ובטחון כותב: "אם האדם הוא בעל נפש", שעתו שעת השקט. חופשי מרעבון תאווני, ועינו מרהיבה ממחזה השמים לרום, והארץ לעומק, והוא נרגש ונדהם, כי כל העולם נראה לפניו כחידה סתומה ונפלאה, והחידה מלפפת את מוחו ולבבו, והרי הוא כמתעלף לא נשאר בו רוח בלתי אל החידה כל מעיינו ומגמתו, ודעת פתרונה כלתה נפשו, ונבחר לו לבוא באש ובמים בשבילה, כי מה לו ולחיים אם החיים הנעימים הללו נעלמים ממנו כלית ההעלם ונפשו סחרחרה ואבלה וכמהה להבין סודה ולדעת שורשה - והשערים ננעלו. נפלאות אלו אכן מבטאות את הרגשתו של האדם שהצליח להימלט מעט מהסחרור והקצב הרצחני, המכתיבים לנו את חיינו יום יום. ולאחר ש"החזון איש" ממשיך לתאר את יפי הבריא, כיצד האדם וכל אשר סביבו נבראו בתוכנית ערוכה ומחושבת מראש. ואמיתות מציאותו יתברך מתקבלת על לבו ללא היסוס וללא פקפוק כי לבו רואה תמיד ברקי נוגה ובהכרח בוראו יתברך שמו ימצא פתרון החידה של העולם כולו אשר האמונה שיש בורא לעולם, אשר הוא מנהיגו. ועוד כתב הרמח"ל בספר: "מסילת ישרים" יסוד החסידות ושורש העבודה התמימה שידע האדם מה חובתו בעולמו. אם לא זכה האדם שיצרו ידחק בו להכיר את בוראו, באה התורה והטילה חובה על כל יהודי לדעת את חובתו בעולמו.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

וכאות ברית נתן יונתן לדוד את מדי המלחמה שלו: מעילו, קשתו, חרבו וחגורו. ברית אחווה זו לא הופרה, ועמדה בכל ניסיונות שעברו עליהם. אהבתו של יונתן לא נחלשה אף שידע שדוד עתיד למלוך במקומו אחרי אביו שאול, לאחר מכן אף עזר לדוד להימלט מיד שאול אביו המבקש להורגו. והשבועה בין דוד ליהונתן אשר נשבעו באומרם: "כי ה' יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם".

ולאחר שדוד נפרד מיהונתן, היה עליו לברוח בהיחבא כדי שלא ייגנב לאוזני שאול היכן הוא. הוא נמלט בידיים ריקות ללא צידה וללא מזון ולא ידע לאן יפנה. ואז החליט לברוח מארץ ישראל ולבוא לפלשתים, והוא פנה לגת אחת מערי פלשתים, ואז אמר לו הקדוש ברוך הוא אצל אכיש הולך? אתמול הרגת את גוליית. דוד הגיע לשער ארמונו של אכיש והוא אלימלך. ראו אותו שומרי ראשו של אכיש והכירוהו ואמרו למלכם עתה נהרגהו? ואז התחיל דוד להתפלל לה' "ריבוננו של עולם ענני בזו השעה", אמר לו הקדוש ברוך הוא מה אתה מבקש? אמר לו דוד: "תן לי מעט מאותה שטות", ומייד שינה דוד את טעמו ועשה את עצמו משוגע, צעק והשתולל. בתו של המלך הייתה גם כן חסרת דעת והיא הייתה צועקת בתוך הארמון, ודוד היה צועק מחוץ לארמון.

ואז אמר המלך לעבדיו: הלוא תראו כי משוגע הוא, החסר משוגעים אני גרשוהו אותו מכאן. ודוד הודה לה'.. ח"ו

המשורר נשבע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מרן הבית יוסף רבי יוסף קארו פרק ד'

פינת
הזהב

ואזכך לגמור את כל חיבוריך, פירושיך ופסקיך בלי כל שגיאה וטעות, ולהדפיסם בכל ישראל. בגלל ענוותנותו היתרה, עוררו משמים את המרן לשים לב למצבו העגום של הדור. והוא ראה את הנעשה דאג והצטער, וגם פחד, שבמקום תורה אחת - יהיו תורות רבות. במר נפשו התאונן מרן ואמר: אזלה ידי התורה ולומדיה, כי לא נעשית התורה בשתי תורות אלא בתורות אין מספר. ובכך נחלש לימוד התורה ונתמעטו לומדיה. מה אעשה? חשב המרן יוסף, ולאחר הרהורים רבים וארוכים והחליט בלבבו: "יש לחבר ספר הכולל כל הדינים הנוהגים, בביאור שורשיהם ומוצאיהם מן הגמרא".

ואז המרן פתח אז בכתיבת ספרו הידוע ששמו: "בית יוסף". והמגיז מן השמים, הוא שהורה לו לקרוא כן לספר, וכך אמר לו המגיז: את ספרך תקרא "בית יוסף" כי זהו ביתך בעולם הזה ובעולם הבא. משך עשרים שנה טרח המרן ושקד על ספרו והוא התחיל לכתוב את הספר בשנת ה'רפ"ב בהיותו בתורכיה, וסיים את הספר בעת שנמנה והיה בין תושביה של צפת בארץ הקודש בשנת ה'ש"ב עם כל הסוגיות האפשריות לוקטו בספר זה.

כל נושא הלכתי המוזכר במקורות שונים. בש"ס ובראשונים, אסף מרן ולקט, ועוד הוא ציין היכן מוזכרת הסוגיה במשניות ובמסכתות הגמרא, וגם ציין את דברי הגאונים והפוסקים והראשונים עד ימיו של המרן. ה"בית יוסף" איננו ספר קטן, זוהי יצירת ענק, שהיא נכתבה כפרוש לספר "ארבעה טורים" שחיבר רבי יעקב הבן של הרא"ש. וכדי להעמיק ולהכיר את החיבור של ה"בית יוסף" עליך להתבונן לרגע אל עבר דמותו של רבי יעקב בנו של רבנו אשר שכיניו הידוע הוא "בעל הטורים".

אולם לא היה זה רק פירוש. ה"בית יוסף" הוסיף מקורות דעות ופסקים, שלא מופיעים בדברי רבנו יעקב. מהו איפה פירושו של המרן על ארבעה טורים. ה"בית יוסף" מתחלק לארבעה חלקים. וכחלוקת הטור, וכל ספר עוסק בנושא אחר. "אורח חיים" - מורה דרך לחיינו היהודי בהליכות יום ויום ובימי שבת ומועד. "יורה דעה" - דן בשאלות של איסור והתר, כשרות, שעטנז, הפרשות, תרומות ומעשרות. "אבן העזר" בחיי משפחה, כדוגמת קידושין וגיטין. "חושן משפט" דיני ממון לאדם וחברו.

המשך בעמוד הבא

ה"בית יוסף" עמד לפתור את בעייתם הראשונה של בני הדור. והיא כי עתה יכול כל יהודי למצוא את כל המקורות הקיימים לכל סוגיה, ומרוכזים במקום אחד. אך מרן ידע על קיומה של בעיה נוספת והיא "בעיית הפסיקה" שלא היה לעם ישראל פסק אחיד בכל נושא ונושא. לשם כך מרן פתח במעל נוסף. לצד כתיבת "בית יוסף" כתב המרן ספר אחר שהוא ספר פסיקה המכונה "שולחן ערוך".

כיצד יכול מרן לפסוק ולהכריע בין דעות רבות כל כך? הוא ייסד את פסיקותיו בספר על שלושה עמודי הוראה, שהם בני הדורות הקודמים: רבנו יצחק אלפסי - הרי"ף. רבנו משה בן מימון - הרמב"ם. רבנו אשר - הרא"ש. ובהתאם לכלל זה החל לכתוב את ה"שולחן ערוך", על מנת להגישו לעם היהודי לדורות כספר פסיקה כולל ומקיף. ועד ימינו משמשים "הבית יוסף" וה"שולחן ערוך" כמורי דרך לכל יהודי שומר תורה ומצוות.

ועוד יצירה נוספת של ה"מרן" והיא "כסף המשנה" על הי"ד החזקה של הרמב"ם. "המגיד" מן השמים שנהג לפקוד אותו בלילותיו וסיפר לו: "משה בחירי" כך אמר לו המגיד בספרו על רבי משה כשהוא התכוון לרבנו משה בן מימון - הרמב"ם. "ויעקב יקירי" - הכוונה לרבנו יעקב בן אשר, בעל הטורים - שמחים בך שפרשת את דבריהם בסיפור ובאריכות. התלמוד הירושלמי היה גם הוא מבין אורחי הכבוד של ספרו ובהם גם הספרא והתוספתא.

אולם כאמור מרן לא הסתפק בדברי תנאים ואמוראים והוא דש ונבר בכתביהם של הגאונים שחיו בבבל, ותשובותיהם של רב האי גאון רב סעדיה ורב אחאי, ומשם המשיך לחקור ולדלות מפסיקיהם של ראשונים ענקי הענקים. ה"בית יוסף" כבש בתוך זמן קצר את העולם היהודי, בבתי מדרש ובישיבות ישבו תלמידי חכמים צעירים ומבוגרים והגו בספרו של מרן. ולצד התומכים קמו גם מתנגדים, ובראשם היה רבי יוסף בן לב - המהרי"בל מסלוניקי, שהוא הורה ואמר "בישיבתנו לא לומדים ב"בית יוסף". והוראה זו נשמרה בהקפדה ובישיבת סלוניקי לא למדו בספר "בית יוסף".

המשך בשבע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

התקרב נביא ה' אל הפר, וראה איזה פלא, אך נגע קלות בגבו, ולעיני כל העם הנדהמות, נעקר הפר ממקומו והלך בזריזות בעקבות הרשעים. שחטו עובדי הבעל את הפר, והעלוהו על המזבח ומן הבוקר ועד הצהרים רקדו סביבו ממלאים את האוויר באבק ובקריאות צורמניות מנופפים בחרבותיהם וצווחים: "הבעל עננו" – ואין קול ואין עונה.

אכן ידעו הרשעים, כי הבל אלילם ולא עליו סמכו. אך ברוב רשעותם וחפצם ללכת בתאוות לבם, וכדי שלא תתגלה האמת, שה' הוא האלוקים, והחליטו להסתיר בתוך המזבח החלול את מיודענו חיאל, שהמשיך ברשעותו ושנלחם בכל ישותו כלפי מעלה, ולא ידע כי רעה גדולה הוא גורם לעצמו. החלו נביאי הבעל והאשרה צועקים ומרקדים והאש המיוחלת לא באה.

אולם, אף הרימו את קולם וחזרו לקרוא בשם הבעל, לא הגיעו הדברים לידי שליחם, מדוע? כי חיאל כבר היה מוטל מת מנשיכת נחש אשר שלח ה' להכישו, ולהכשיל את שליחותו השטנית. וכך המשיכו כולם לצעוק ולשרוט שריטות בחרבות ורמחים בגופם עד זוב דם, והמזבח מביט בהם דומם ושוקט.

הדממה העמיקה עד כי כמעט אפשר היה לשמוע את ליבותיהם של רבבות ישראל פועמים בקרבם, וכולם הרגישו שעתה עומד להתרחש מחזה שדומה למעמד הר סיני, שבו כל יהודי ראה בעיניו את השכינה. והנה מצאום מבעד לשבעת רקיעי השמים נשמעה נהמה גדולה ובעקבותיה אש מתגלגלת מתוך השמים מן ה'. אש גדולה מאוד ורעם חזק, ותיפול האש ותאכל את העולה והעצים ואת האבנים והעפר, ואת המים אשר בתעלה עד שיבשה לחלוטין.

ראו כל העם בעיניהם את הנס הנורא ונפלו על פניהם, באותה שעה היו כולם בעלי תשובה גמורה, בקוראם מעומק ליבם באמת ובתמים, באמונה צרופה ובקול גדול: "ה' הוא האלוקים! ה' הוא האלוקים!". ראה אליהו כי ה' ענה לתפילותיו, ולב בני ישראל נוטה אליו ושב אליו.

תפשו את נביאי הבעל, קרא הנביא אליהו אל בני ישראל הנרגשים. וכולם נתפשו ביום ההוא נהרגו על ידי אליהו כל ארבע מאות וחמישים נביאי הבעל שניסו להחטיא את עם ישראל. עלה אל ארמונד אשר בשומרון אכול ושתה הוסיף הנביא אל המלך אחאב, ועוד מעט ירד הגשם המיוחל אחרי שלוש שנים של בצורת. ואז האדמה קיבלה בברכה את הגשם המרווה, ונשמה לרווחה. ואחאב דהר לארמונו והרהר בתשובה, ומשום כך כבדו הנביא אליהו.

המשד בשבע הבא

חז"ל

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה **לרפואה**
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

יוסף אהרן בן שולה

תפילת הודיה למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

= יהודי יקר אנא תקרא

מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, אדון עולם, ריבונו של עולם, תודה. תודה שאני עומד/ה כאן לפניך ומודה לך. וכל מה שאומר יהיה כאין וכאפס לעומת כמה שאני באמת צריך/ה להודות לך. הרי על הכל צריך/ה להודות לך. כי הכל ממך, הכל נתת לי בחן, בחסד וברחמי. תודה על כל הדברים בעולם. תודה על רוב ריבי רבבות פעמים שעזרת לי, תמכת בי, הושעת אותי, הצלת אותי, שימחת אותי, ריפאת אותי, שמרת עלי, עוודת אותי, תודה שאתה איתי תמיד. תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצוות, כוח לעשות מעשים טובים, כוח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיז לך תודה. תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת. תודה לך מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, גם על כל הדברים שאין לי, תודה שקשה לי לפעמים, תודה שקצת עצוב לי לפעמים, כי הכל לטובתי, ואפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת/ת שכל מה שמגיע ממך - הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומושלמת, כמו שרק מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יכול לעשות.

תודה שלפעמים קצת קשה לי, כי רק כך אני יודעת/ת להעריך את הטוב. רק אחרי שנמצאים בחושך, אפשר להעריך את האור. תודה על החיים הנפלאים שנתת לי. תודה על כל דבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת לי. ולא אף אחד אחר. תודה שאתה תמיד שומע את תפילותיי. בורא עולם אני מבקש/ת סליחה ממעמקי לבי אם היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לאמר לך תודה רק התלוננתי. אנא אל תרחק ממני לעולם.

אני עפר ואפר - ואתה כל העולם. ישתבח ויתגדל ויתפאר ויתעלה ויתנשא ויתהלל שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. תפילה זו לבורא נכתבה לגידול שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בכל העולמות העליונים והתחתונים.

תודה מיוחדת לבורא שזיכני להפיץ את אהבת ישראל.

לרפואה פרק קדוש זה מיוחד ותפילה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקמי תורג' מן בת שמחה

אבנים יקרות מלאות סגולות

כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם. אמרו חכמים מן וארא עד כמראה הגשם, הן הן מעשה המרכבה. ואמרו חכמים כשהיה רבי עקיבא דורש במעשה מרכבה, ירדה אש מן השמים וסבבה האילנות. והיו מתקבצים מלאכי השרת כבשמחת חתן וכלה, מפני שאין יחוד וקשר ומרכבה לשם יקו"ק בא-ד-נ-י אלא בצדיק, שהוא קשת, שהיא המרכבה השלימה שלמעלה י-א-ה-ד-ו-נ-ה-י-י. השכינה היא מעשה בראשית, והעמידוהו אין דורשים במעשה בראשית בשניים, מפני שענפי האילן הם פודים מלמעלה בכנפי חיות, יקו"ק לימין א-ד-נ-י לשמאל, חתן לימין וכלה לשמאל, כאשר מביאים אותה לחופה בכמה מיני ניגון, צריכים ישראל להתעורר להם למטה בשירות ותשבחות בכל מיני ניגון בתפילה, הרי הם באים לחופה.

וצריכים ישראל לתת קידושין לכלה ממתנה, בקשר של תפילה של יד להיות קשורה לו, ולעטר אותם בתפילין של ראש שהיא פאר, וזה מה שאמר הנביא יחזקאל: "פארך חבוש עליך", ושלוש כריכות הרצועה, כנגד שהן קדוש קדוש קדוש, קדושה לך ישלשו. וצריך לברך אותם בשבע ברכות שהן שבע ברכות של קריאת שמע, בשחר שתיים לפניה ואחת לאחריה ובערב שתיים לפניה ושתיים לאחריה.

וכלה בחופה שהיא בדיוקן של כנפי מצווה בציציות מוזהבות, ותכלת ולבן, כסא דין וכסא רחמים כולל זה בזה, וכמה קשרים וחוליות סביבו, בכמה מרגליות ואבנים יקרות מלאות סגולות סובבים אצלו, כדיוקן של פעמונים ורימונים של לבושי המלך והמלכה, שהם ארבעה בגדי לבן וארבעה בגדי זהב. מהצד של שני שמות יקו"ק א-ד-נ-י, כשמו כן כסאו כן חופתו כן לבושו, רשום שמו בכל. כאשר רוצה להיכנס בהיכלו, להיות שם חתן עם כלתו בשמונה עשרה ברכות התפילה, שהיא בהיכל ליחד שם בתפילה בשמונה עשרה ברכות הצדיק כמראה הקשת.

במסכת חגיגה כתוב: "אין דורשים במרכבה ביחיד", מפני שהדורש ליחיד עימו, הרי הם שניים בדרשה, ולא צריך להשמיע קול בתפילתו אלא כמו שכתוב בספר שמואל א': "רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע". ובזה הסוד כמו שכתוב בתורה: "והזר הקרב יומת". כל אחד מתפלל בחשאי, שלא תשמע תפילתו אצל חברו. ומפני זה העמידוהו חכמים: "כל המשמיע קולו בתפילתו הרי זה מקטני אמונה". ומשום כך חיות אש למעלה מדברות כענפי האילן, שהם מתקבצים שם בשמחת חתן וכלה. באיזה מקום? בקריאת שמע ששם: "ואשמע את קול כנפיהם".

"הזהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעקב בן רבקה

עם ישראל נקראים תולעת..

פתח ואמר רבי יהודה: את הפסוק כמו שכתוב בספר מלכים א':
"אל תראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאום ה' וגואלך קדוש
ישראל". בוא וראה, כל העמים (גויים) שהם עובדי עבודה זרה
שבעולם, הקדוש ברוך הוא נתן אותם לממונים ושליטים ידועים שהם
הולכים אחרי אלוהיהם כמו שכתב הנביא מיכה: "כי כל העמים ילכו
איש בשם אלוהיו".

וכולם שופכים דמים ועורכים מלחמות אלו באלו, והם גוזלים ושודדים
ומנאפים, והם מתערבים בכל מעשי הרעים, ומתגברים בכל כוחם
לעשות להרע.

וישראל אין להם כל חוזק וכוח לנצח אותם מבחוץ מפיהם, כתולעת
זו שאין לה חוזק וכוח אלא בפה בלבד, ובפה היא שוברת הכל, ועל כן
עם ישראל נקראת תולעת.

עוד, "אל תיראי תולעת יעקב", מה תולעת אין לבריה בעולם כאותה
התולעת של משי שהם עושים ממנו בגדים מאוד חשובים, ושממנה
יוצאים כל לבושי כבוד ואוצרות המלכים.

ואחר כך התולעת זורעת זרעים ומתה, ואחר כך מאותו הזרע שנשאר
ממנה והוא מתקיים כמקודם והרי היא בקיומה. כך הוא עם ישראל
הם כתולעת, שאף על פי שמתים הם יחזרו ויתקיימו בעולם כמו
מקודם, וזו תולעת המשי.

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: **לאברהם בן פנינה**

ברכה לשערי פרנסה טובה: **לאברהם בן מנחם**

מי יקום בתחיית המתים

בוא ראה, בשעה שעתיד בן אדם לתת חשבון מעשיו עד שלא יצא העולם, אותו יום החשבון הוא, שהגוף והנשמה נותנים חשבון, אחר כך, הנשמה נפרדת ממנו והגוף שב לארץ. והכל שב למקומו שנלקח משם והרי העמידוהו, עד הזמן שהקדוש ברוך הוא עתיד להחיות מתים הכל גנוז לפניו.

ואותו גוף ממש ואותה נשמה ממש, עתיד הקדוש ברוך הוא להשיב לעולם כמקודם, ולחדש פני העולם, זה מה שאמר הנביא ישעיהו: "יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שוכני עפר". ואותה נשמה ממש, גנוזה לפני הקדוש ברוך הוא, ושבה למקומה כפי דרכיה כמו שאומר שלמה המלך בספר קהלת: "וישוב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלוקים אשר נתנה". ולזמן שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, עתיד הוא להריק טל מראשו עליהם. ובאותו טל יקומו הכל מעפר.

זה שכתוב בספר ישעיהו: "כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל", מה זה טל אורות, אורות ממש מאלו האורות שלמעלה, שבהם עתיד להריק חיים לעולם. מפני שעץ החיים יריק חיים שלא פוסקים לעולמים. שהרי עכשיו פוסקים, מפני שהנחש הרע שולט ומתכסה הלבנה. ומשום כך כביכול פוסקים מימיו, וחיים לא שולטים בעולם כיאות.

ובאותו זמן אותו יצר הרע שהוא הנחש הרע יסתלק מהעולם, ויעביר אותו הקדוש ברוך הוא כמו שאומר הנביא זכריה: "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ". ואחר שהוא יעבור מהעולם, הלבנה לא מתכסה, והנהר שנמשך ויוצא לא יפסקו מעינותיו, ואז אמר הנביא ישעיהו: "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה כשבעתיים כאור שבעת הימים וביום חבוש ה' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא".

אמר רבי חזקיה, אם תאמר שכל הגופים בעולם יקומו ויתעוררו מעפר, אותם גופים שניטעו בנשמה אחת מה תהיה מהם. אמר רבי יוסי, אותם גופים שלא זכו ולא הצליחו הרי הם כלא היו. וכמו שהיו עץ יבש באותו עולם כך גם באותו זמן, והגוף האחרון שניטע והצליח ונטע שורשים כיאות יקום.

ועליו אמר הנביא ירמיהו: "והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שורשיו ולא יראה כי יבוא חום והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי". שעשה פירות ונטע שורשים והצליח כיאות. ועל אותו גוף שלא עשה פירות ולא נטע שורשים, שלא זכה ולא הצליח, אמר

הנביא ירמיהו: "והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב". כי יבוא טוב, זו תחיית המתים. ויאר אותו אור שעתיד להאיר להם לצדיקים, שהיה גנוז לפניו מיום שנברא העולם כמו שכתוב בתורה בספר בראשית: "וירא אלוקים את האור כי טוב", ואז עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את המתים, ועוד אמר הנביא מלאכי: "וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה". ואז יתגבר טוב בעולם, ואותו שנקרא רע יעבור מהעולם כמו שאמרנו. ואז אותם גופים ראשונים יהיו כלא היו.

אמר רבי יצחק עתיד הקדוש ברוך הוא להריק עליהם על אותם גופים רוחות אחרים, ואם זוכים בהם יקומו בעולם כיאות, ואם לא, יהיו אפר תחת רגלי הצדיקים שכתוב בספר דניאל: "ורבים מישני אדמת עפר יקיצו וגו'". והכל מוקם ומתייצב לפני הקדוש ברוך הוא, וכולם במניין הם כמו שאומר הנביא ישעיהו: "המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא מרוב אונים ואמיץ כח".

בוא ראה, הרי נאמר כל אותם מתים שבארץ ישראל יקומו בראשונה, מפני שהקדוש ברוך הוא יעורר עליהם ויקים אותם. עליהם אמר הנביא ישעיהו: "יחיו מתיך", אלו הם אשר בארץ ישראל, "נבלתי יקומו", אלו הם שבתוך ארצות אחרות שלא כתוב בהם תחיה, אלא קימה. שהרי רוח החיים לא תשרה אלא בארץ הקדושה ישראל.

ומשום כך כתוב בהם: "יחיו מתיך". ואותם שבחוץ, יברא הגוף שלהם ויקומו גוף בלא רוח. ואחר כך יתגלגלו תחת העפר עד שיגיעו לארץ ישראל. ושם יקבלו הנשמה ולא ברשות אחרת, כדי שיתקיימו בעולם כראוי.

"הזוהר הקדוש"

 לעילוי נשמת הצדקת: מרימה ברדה בת אלושה ז"ל

 לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי ז"ל

 לעילוי נשמת: דינה הררי בת מרימה ז"ל

 לעילוי נשמת: נעמי מזרחי בת חנה ז"ל

 לעילוי נשמת: דוד מזרחי בן אהרן ז"ל

לעם ישראל הקדוש !!!

כל המעוניין לקבל ברכה מהתנא האלוקי **רבי שמעון בר יוחאי** זיע"א להפצת "הזוהר הקדוש" כל שבוע... נעניק לו "קופה צדקה", וכל שבוע יקבל בדואר את "הזוהר הקדוש" חינם. ויבואו עליכם כל הברכות והישועות...אמן.

ברכת הקופה

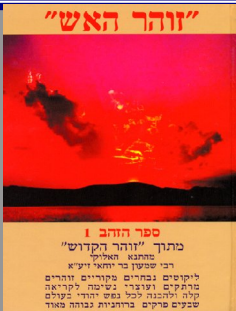
מקום זה יבורך לכל הברכות
בזכות תפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

להפצת כל שבוע את: **"הזוהר הקדוש"**

יברכם וישמרכם בזכות התרומה הנדיבה

לשערי: רפואה, לאיווג, לפרנסה, אריכות ימים, לעילוי נשמה, ולכל הברכות

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים: "גלגול מזלות בחיים" !!!

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך

בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יוזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי

הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"

B.ARYE@NETO.NET.IL להזמנות: טל. 054-4577956

